

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu M. T. prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 11 lutego 2019 do 27 marca 2019 r.

W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że matka dziecka nie jest stałym opiekunem dziecka nie pracuje bowiem w systemie pracy zmianowej. W związku z tym, ubezpieczony nie ma prawa do zasiłku opiekuńczego za wymieniony okres.

Powyższą decyzję zaskarżył ubezpieczony M. T.. Uzasadniając swoje odwołanie wskazał, że w spornym czasie jego żona przebywała na oddziale położniczym szpitala, w tym czasie on opiekował się ich dzieckiem.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie.

Organ rentowy podniósł, że żona ubezpieczonego nie była stałym opiekunem dziecka, gdyż nie pracowała w systemie zmianowym .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. T. podlega ubezpieczeniu chorobowemu.

Ubezpieczony ma wraz z żoną A. T. córkę A. urodzoną (...) W dniach od 11 lutego 2019 r. do 27 marca 2019 r. A. T. przebywała w szpitalu z powodu problemów w ciąży i porodu kolejnego dziecka, który nastąpił 19 marca 2019 r. Żona ubezpieczonego po urodzeniu pierwszej córki przebywała na urlopie macierzyńskim, następnie miesiąc była na urlopie wypoczynkowym i później przed urodzeniem drugiego dziecka przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z drugą ciążą. Do momentu kiedy znalazła się w szpitalu to ona opiekowała się starszą córką. Ubezpieczony mieszka z żoną dziećmi. Czasami w opiece nad dziećmi pomagała im babcia, która nadal pracuje na zmiany. (akta ZUS, przesłuchanie ubezpieczonego k. 16)

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i Sąd ustalił jego treść na podstawie dokumentów z akt ZUS. Wiarygodne pozostawało również przesłuchanie ubezpieczonego. Istotą sprawy była ocena prawna powyższego stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego było uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2010.77.512 ze zm.; dalej: „ustawa”) zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad:

1) dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat w przypadku:

a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza, a także w przypadku choroby niani, z którą rodzice mają zawartą umowę uaktywniającą, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2016 r. poz. 157), lub dziennego opiekuna sprawujących opiekę nad dzieckiem,

b) porodu lub choroby małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi lub rodzicowi sprawowanie opieki,

c) pobytu małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, w szpitalu albo innym przedsiębiorstwie podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne;

2) chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat;

(...)

3) innym chorym członkiem rodziny.

Zgodnie z ust. 2 za członków rodziny, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się małżonka, rodziców, rodzica dziecka, ojczyma, macochę, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat - jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z ubezpieczonym w okresie sprawowania opieki. Za dzieci w rozumieniu ust. 1 i 2 uważa się dzieci własne ubezpieczonego lub jego małżonka oraz dzieci przysposobione, a także dzieci przyjęte na wychowanie i utrzymanie (ust. 3).

Przesłanką uzyskania zasiłku jest sprawowanie osobistej opieki nad dzieckiem w wieku do 8 lat albo chorym dzieckiem w wieku do lat 14, czy też konieczność sprawowania opieki nad innym członkiem rodziny. Sprawowanie osobistej opieki nad dzieckiem do lat 8 wymaga spełnienia dodatkowych przesłanek opisanych w art. 32 ust. 1 ppkt 1a)-1c) ustawy.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że od 11 lutego do 27 marca 2019 r. żona ubezpieczonego i matka ich dzieci przebywała w szpitalu w związku z problemami w ciąży i kolejnym porodem. Dni te pokrywają się z okresem za jaki organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku opiekuńczego z tytułu opieki nad córką A.. W okresie wcześniejszych córką ubezpieczonego stale opiekowała się żona ubezpieczonego, będąc w ciąży i przebywając na zwolnieniu lekarskim.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w tym okresie przed spornym okresem to żona ubezpieczonego była osobą stale opiekującą się córką A.. W ocenie sądu z brzemienia przepisu nie wynika, aby nie można było uznać A. T. za osobę stale opiekującą się córką tylko z tego powodu, że wystawione miała ona zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy. Dotyczyło ono bowiem niezdolności do pracy zawodowej a nie do zajmowania się córką. W okresie spornym. przebywała jednak w szpitalu i nie mogła zajmować się dzieckiem, więc tę opiekę przejął ubezpieczony.

Biorąc pod uwagę dokonane wyżej ustalenie i przeprowadzone rozważania, Sąd uznał, że były podstawy do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego i dlatego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu M. T. prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 11 lutego 2019 r. do 27 marca 2019 r.

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i aktami ZUS doręczyć pełnomocnikowi ZUS O/B. (...) P. P.,
3. kalendarz 14 dni.

B., dnia 03.10.2019 r.

Sędzia: